

[Henning Andersen.]

og at dette krav ikke kan opfyldes, medmindre der udfærdiges en forskrift om, hvem pligten til at give disse oplysninger til fiskeriministeriet påhviler.

Den specielle ordning, dansk fiskeri har opnået med en udvidet sømilegrænse på 12 sømil i Nordsøen mellem Blåvandshuk og Thyborøn, gældende til 31. december 1982, finder jeg udmærket. Det samme gælder de muligheder, der foreligger for Danmark for så vidt de områder, hvor vi i dag har 3 sømile grænse.

I henhold til lovforslaget ned sættes der et udvalg, bestående af 11 medlemmer, heraf 9 erhvervsrepræsentanter. Dette udvalgs opgave skulle være at rådgive fiskeriministeren ved udarbejdelse af forskrifter, som måtte være nødvendige for at føre den fælles fiskeripolitik ud i livet. Det konservative folkeparti synes, at det er en god ordning med dette udvalg, hvor de forskellige erhvervsgræne inden for fiskeriet har et stort flertal i udvalget. Det må i denne forbindelse være meget positivt. Jeg er enig med ministeren i, at både fiskeriets organisationer samt de erhverv, der er beskæftiget med forarbejdning af og handel med fiskeriprodukter, bliver repræsenteret. Hvis ministeren har gjort sig nogle tanker om, hvorledes man vil fordele de 9 repræsentanter, ville det måske være på sin plads at høre nærmere om det i dag eller i udvalget.

I henhold til § 4 i lovforslaget kan der blive tale om udbetaling af ydelser på baggrund af en acceptabel revision af de regnskabsbilag, der skal danne grundlag for disse eventuelle støtteudbetalinger. Efter § 4 skal en sådan dokumentation være bekræftet af en statsautoriseret revisor, men i bemærkningerne til lovforslaget siger man, at man ikke anser det for nødvendigt i alle tilfælde at kræve revision af en statsautoriseret revisor. Jeg går ud fra, at når man taler om en „betryggende revision“ i bemærkningerne, har man også tænkt på de mange revisorer, som i dag for en forholdsvis billig penge og på en betryggende måde, også rent skattemæssigt, fører de mange fiskerkutterregnskaber og fiskehandlerregnskaber. Jeg nævner blot dette, fordi udgifterne til disse troværdige oplysningers tilvejebringelse må stå i et rimeligt forhold til de beløb, det drejer sig om, og jeg går ud fra, at man ikke

med lovforslaget vil pålægge de mange fiskerkutterejere og fiskehandlere at skifte til en statsautoriseret revisor, men at man her specielt tænker på de store firmaer, der i dag er beskæftiget med forarbejdning og handel med fiskeriprodukter, og som i forvejen benytter statsautoriseret revisor. Ligeledes kan der vel også her blive tale om de kommende producentorganisationer.

Må jeg sige om lovforslaget som helhed, at det på en lang række områder giver store bemyndigelser og dermed også et stort ansvar til fiskeriministeren, men at jeg går ud fra, at i hvert fald markedsudvalget og fiskeriudvalget orienteres om kommende aftaler og forskrifter, inden de føres ud i livet.

Med disse bemærkninger kan jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Koføed: Forslaget, vi skal behandle her, er ikke særlig omfangsrigt, i hvert fald ikke hvad paragraffer angår, idet der kun er 9 af dem. Men det er ikke desto mindre meget omfattende, idet halvdelen af paragrafferne er en eneste given bemyndigelse til ministeren. Man kan sige, at det er der måske ikke noget at sige til, eftersom det fra ministerens side er lagt frem som en administrationslov. I så fald er det både godt og praktisk at have en vidtgående beføjelse. Det sparer en del besvær, i hvert fald på det lovgivningsmæssige område, og det sparer også folketinget for en del udvalgsarbejde. På den anden side kan der ikke herske tvivl om, at de forordninger, vi igennem tiltrædelsen af EF-traktaten er gået med til, og som folketinget har godkendt, må ministeren have den nødvendige bemyndigelse til at administrere.

Det principielle i denne sag må alligevel være at trække grænsen mellem, hvad der er administration, og hvad der bør være lovgivningsanliggender. Det, der kan næres betænkelighed ved, er, at ministeren f. eks. ønsker bemyndigelse til at føre EFs strukturpolitik for fiskerisektoren og markedsordningen ud i livet. Det kan man måske nok have visse betænkeligheder ved. Men mere betænkeligt er, som der står i § 1, stk. 2, at ministeren kan undlade at sætte dem i gang, i det omfang EF-traktaten tillader det. Man kan have sine betænkeligheder, om det kan være rigtigt, for det vil sige, at EFs